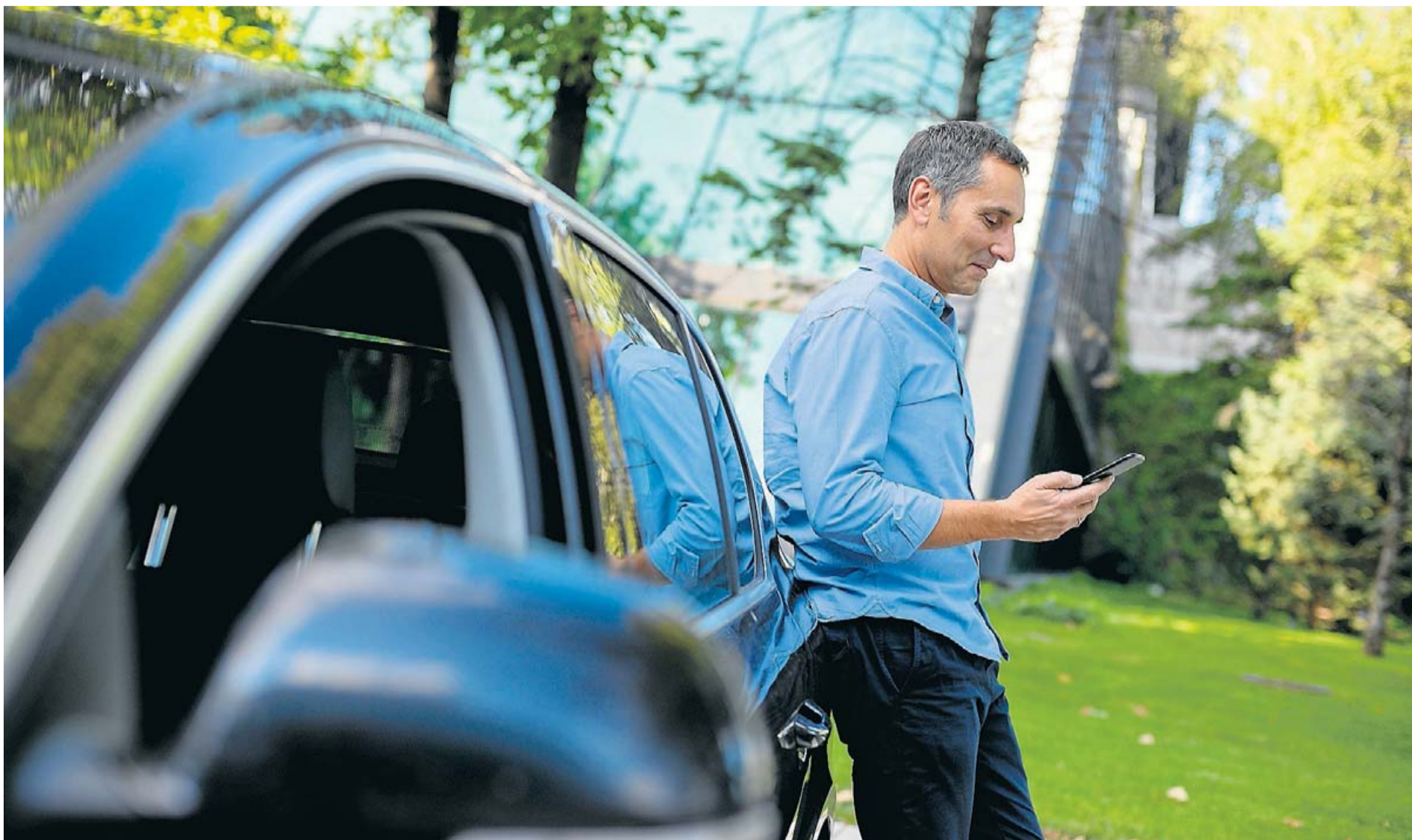

Estils

Aplicacions com Ourtime, Meetic i Tinder han crescut exponencialment entre la gent adulta en els últims dotze mesos. GETTY

LAURA SAULA
BARCELONA

Un dia la Gemma, una gerent de 53 anys, va fer-se Tinder. Com que no coneixia gaire el funcionament d'aquesta aplicació de cites, va començar a passar els perfils sense adonar-se que estava marcant un "M'agrada" a tots. De seguida li van sortir tres pretendents. D'aquests tres, amb un s'hi va entendre i ja fa un any que són parella. Està encantada. "És una manera molt fàcil de trobar gent, encara més fàcil que anar a una discoteca", comenta sobre aquestes plataformes.

La Gemma no és l'única que pensa així. Cada vegada hi ha més persones d'entre 50 i 75 anys que han perdut la por o la reticència a apuntar-se a portals de cites per trobar l'amor. Es calcula que durant el 2020 s'ha arribat a la xifra d'1,7 milions d'usuaris actius d'aquesta franja d'edat a tot Europa, segons un estudi de part (el va encarregar Ourtime, un portal de cites especialitzat en persones que sobrepassen els 50 anys). L'estudi afegeix que amb la pandèmia s'han incrementat els registres a l'aplicació un 51% durant els mesos d'estiu respecte a la primavera anterior. Els anomenen la generació *silver* i, a diferència dels seus predecessors, són persones que se senten més segures d'elles matei-

xes i saben el que busquen quan es tracta de relacions de parella.

Fins no fa gaire temps hi havia molts més prejudicis i estereotips a l'hora de buscar parella o posar-se en un portal de cites quan s'arribava a una certa edat. Ho explica Aurelio Conde, *love coach* i portaveu d'Ourtime a Espanya. "Ara ja està més normalitzat el fet de buscar l'amor en el món digital, i aquesta generació ja està més habituada a utilitzar xarxes socials com el WhatsApp", explica. Per a Conde, l'esperança de vida ha augmentat i l'amor no hi entén d'edats: "Les necessitats sempre són les mateixes, volem trobar algú que ens acompanyi, que ens doni amor i que ens escolti. Són coses que ens gene-

Solters de més de 50 anys? El mòbil és el vostre aliat

Superats els prejudicis, a les aplicacions de cites augmenten els usuaris que ja han superat el mig segle

Interessos
La prioritat entre els solters que ho proven és trobar parella estable

ren alegria i positivitat". En altres paraules, renunciar a l'amor pel fet de tenir més edat no té cap sentit, i la solledat, quan no és buscada, "és molt mala companya per a l'ésser humà". I aquí és on entren en joc les aplicacions de cites, que sovint també serveixen per distreure's i tenir companyia durant les llargues nits d'insomni o per fer pujar l'autoestima després d'una ruptura sentimental.

Compartir aficions

A diferència d'altres generacions més joves, en què sovint es busquen persones amb qui formar una família, quan se sobrepassen els 50 anys els interessos a l'hora de trobar parella canvien. I també la manera com

s'utilitzen les aplicacions de cites. "Són persones molt més selectives i filtren més els perfils, perquè busquen una relació estable, un company de vida amb qui disfrutar el pas del temps", explica Alex García, psicòleg especialitzat en sexualitat i parella que està fent un doctorat sobre les aplicacions de cites.

Una calma i una tranquil·litat que no ofereixen aplicacions com Tinder, on la manera d'escollir parella és més ràpida i visual. Aquesta plataforma no ha entusiasmat gaire el Carles, un enginyer de 58 anys: "Tenen uns algorismes molt ben treballats i fan que la garantia d'èxit sigui molt baixa. Al final aconsegueixen que t'hi enganxis i hagi de pagar per tot". També confessa que s'hi connecta un parell o tres de cops per setmana, però que encara no ha aconseguit trobar ningú amb qui voler establir una relació estable. Tot i això, creu que a la seva edat aplicacions com aquestes són un bon canal per conèixer més persones. "Ja no és com quan anàvem a la universitat, que era molt més fàcil conèixer gent. Ara amb la feina i la rutina diària tot és més limitat", admet.

La cara B

Esclar que també hi ha persones com la Isabel, una administrativa de 61 anys, que no en volen saber res, de les aplicacions de cites. "No m'agrada el fet de parlar amb algú i no tenir-ne cap referència d'amics o coneguts", resumeix. Ella es considera

Gent

TEXT:
ALEJANDRA PALES

La pandèmia n'ha fet créixer l'ús

Lluny del que podria semblar, durant la pandèmia està havent-hi un repunt de cites entre els usuaris, encara que això impliqui saltar-se el confinament. Unes cites que, segons el psicòleg Alex García, tenen certes particularitats: "Com que no hi ha l'opció de quedar per sopar o fer un cafè, normalment es queda per passejar amb la mascareta o es va directament a casa". Això vol dir que se salten moltes fases del procés de conèixer una persona de manera més tradicional. "Ara s'han de prendre decisions molt més dràstiques a l'hora de quedar amb algú, perquè de seguida hi pot haver més intimitat", reflexiona.

D'altra banda, durant el confinament algunes aplicacions de cites com Meetic o Ourtime han llançat l'opció de poder fer videotrucades entre les possibles parelles. Segons l'estudi encarregat per aquesta última plataforma, les persones han arribat a estar una mitjana de 39 minuts fent cites virtuals en aquest últim any.

Al final els experts ho tenen clar: el món real de les cites cada vegada s'inicia més a través de la pantalla.

"més romàntica" i voldria conèixer algú "en un sopar d'amics, en un viatge o una excursió". També reconeix que li faria molta vergonya posar-se en un portal de cites i trobar-se amb gent que coneix. "No vull que sàpiguen que estic buscant parella", confessa. Creu que si algun dia es fa un perfil serà per distreure's i riure una estona, però dubta que arribi a quedar mai en persona.

Sigui com sigui, les aplicacions de cites ja s'han convertit en una opció habitual per a aquestes generacions. Com també és habitual el fet de dir "petites mentides" als seus perfils. "Les dones tenen tendència a dir mentides sobre l'edat i l'aspecte físic, i els homes sobre l'alçada, l'estatus social i laboral i els estudis", explica Alex García. En aquest punt, el psicòleg incideix que a aquestes edats el que es vol és mostrar un perfil de persona "activa, sana i positiva". "S'intenta posar el focus en el fet que encara s'és jove i amb ganes de fer coses, i es realcen els aspectes i valors positius de cadascú", explica García, que creu que la generació *silver* el que més busca és trobar algú amb qui poder compartir aficions. I mentre que els homes se solen fixar en dones amb aspecte juvenil que els aportin un acompanyament i un suport emocional, "les dones busquen homes que ja tinguin la vida resolta i dels quals no s'hagin de fer càrrec", conclou. Ho trobaran? Probablement els algoritmes hi tinguin l'última paraula. —

L'atractor de Kim Kardashian es confessa

L'any 2016, mentre era a París, **Kim Kardashian (02)** va ser víctima d'un atracament a mà armada en un luxós pis del districte vuitè de la capital gal·la. L'estrella de la telerealtà era a la capital francesa per assistir a la Setmana de la Moda quan cinc individus emmascarats i disfressats de policies van entrar al seu apartament, situat a tocar de l'església de la Madeleine. Ara un dels homes que va participar en aquell atracament, **Yunique Abbas (01)**, s'ha confessat mitjançant un llibre *-J'ai séquestré Kim Kardashian* [Jo vaig segrestar Kim Kardashian], publicat per l'editorial L'Archipel— en què narra com es va gestar el robatori. Abbas i els seus companys, tots d'entre 60 i 70 anys, van robar a Kardashian joies per valor de 10 milions d'euros, el pitjor robatori a una única persona comès a França en les dues últimes dècades. Mesos després de l'atractor, la in-

vestigació va acabar amb la detenció de disset persones, entre les quals Abbas.

En el llibre, Abbas assegura que no va saber qui era la víctima del robatori fins al dia següent, quan va sentir el seu nom a la televisió. "El meu amic només m'havia dit que la nostra víctima era la dona d'un raper famós", ha explicat en una entrevista a *Paris Match*. El lladre, que ha escrit el llibre durant el temps que ha passat a la presó, assegura que es va penedir d'haver participat en el cop gairebé immediatament després de cometre el robatori, ja que feia anys que no delinqüia.

El lladre explica que va fugir de l'escena del crim en una bicicleta i que durant la cursa li va caure una creu amb di-

amants incrustats, que és l'única peça que va poder recuperar la policia. A més, afegeix que sense voler es va endur el telèfon mòbil de Kardashian i que quan se'n va adonar el va llançar al canal de l'Ourcq.

Abbas s'enfronta a una possible pena d'entre cinc i dotze anys. El lladre ha explicat que ha escrit el llibre per explicar la seva versió dels fets. "Vaig escriure el llibre perquè els possibles membres del jurat puguin llegir la meua història abans del judici. Em vull disculpar amb la senyora Kardashian. Lamento el que vam fer, i no perquè m'arrestessin! Per a les víctimes sempre és violent, fins i tot quan notes que has sigut amable". —

GETTY

Michelle Pfeiffer va rebutjar 'El silenci dels anyells' per la seva "maldat"

NINA PROMMER / EFE

Michelle Pfeiffer està en plena promoció de la pel·lícula *French exit*, per la qual podria guanyar la seva quarta nominació als Oscars. Com a part de la campanya de la temporada de premis cinematogràfics, l'actriu ha concedit una entrevista al *New York Times* en què confessa que es penedeix d'haver rebutjat protagonitzar *El silenci dels anyells*, cinta per la qual Jodie Foster va guanyar un Oscar. "Amb *El silenci dels anyells* vaig pecar de temerosa. Però és que en aquella història hi

havia molta maldat", explica. "El problema és que, al final, el mal guanyava. En certa manera, aquell mal triomfava i jo no em sentia gaire còmoda amb aquell final. No volia que el món veiés una cosa així", diu.

Pfeiffer explica que el seu remordiment més gran és no haver pogut treballar amb el director d'*El silenci dels anyells*. "Del que sí que em penedeixo és que al rebutjar la pel·lícula vaig perdre l'oportunitat de fer-ne una altra amb Jonathan Demme", confessa. —